

PARAULES DE VIDA

Els Consagrats a Déu: sal de la terra i llum del món

El dia 2 de febrer l'Església universal celebra la Jornada de la Vida Consagrada; a la nostra diòcesi es farà el dissabte 4. El lema d'enguany és «Caminant en esperança». «Caminant» fa referència a la vida quotidiana amb acció continuada i persistent que no es cansa mai ni s'atura; «en esperança» indica la manera de viure avui la Consagració, mirant el futur amb el cor de Crist en qui nosaltres *tenim fixa la mirada* (He 12,2).

Els Consagrats són veritable riquesa de la vitalitat eclesial. Al nostre Bisbat, a més dels Monestirs de Vida Contemplativa que són un oasi enmig del nostre món, i de les Comunitats Religioses de Vida Activa dedicades tant a l'Ensenyament com a la Caritat, darrerament s'hi ha fet present a la nostra diòcesi la Vida Eremítica amb dues eremites que ja hi eren però, vinculades canònicament a l'Arquebisbat de Tarragona, i que ara ja s'han vinculat oficialment del tot a nosaltres.

Els Consagrats a Déu viuen de manera radical la solidaritat de què parla avui el profeta Isaïes a la primera lectura: *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds*. Autèntics referents per a tots els qui hem rebut la marca de la consagració baptismal, aprenem així la lliçó: *Si satisfàs la fam dels indigents, llavors s'omplirà de llum la teva foscor i el teu capvespre serà clar com el migdia*.

Imitant l'exemple de l'apòstol Pau, que a Corint no va voler saber res més que *Jesucrist i encara clavat a la Creu*, els Consagrats són un model per a

tota la Comunitat eclesial cridada a ser enmig del món un signe de contradicció amb l'Evangelí de Jesucrist com a senyera.

Avui l'Església és urgida pel Senyor a reviuire l'experiència paulina a Corint, davant una societat que viu a les antípodes dels valors cristians. Amb *el poder convincent de l'Esperit*, sense paraules ni recursos de saviesa humana, entre els corintis *la fe no es fonamentava en la saviesa dels homes sinó en el poder de Déu*.

Aquest és el repte de l'Església avui que hem d'encarar sinodalment, amb els Consagrats exercint un paper destacat dins el Poble de Déu.

Jesús, havent presentat el programa, les Benaurances, *digué als seus deixebles: Vosaltres sou la sal de la terra. Vosaltres sou la llum del món*.

Els destinataris de l'encàrrec de Jesús són els mateixos als qui acaba de dir: *Feliços vosaltres quan per causa meva us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies. També així van perseguir els profetes*. Certament aquesta és missió de tota l'Assemblea eclesial: *ser la sal de la terra i la llum del món*.

La dimensió missionera expressada en la doble mini-paràbola de *la sal de la terra i la llum del món* exigeix abans que res la fidelitat a la pròpia identitat perquè *si la sal ha perdut el seu gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res*.

No reclama Jesús una preservació de tancament, equivalent a una pastoral de mera conservació, si-

nó la fructificació del gran talent de la identitat cristiana que ens ha estat regalada en el Baptisme.

És a dir, la fructificació d'un veritable *amor esforçat, esperança constant i fe dinàmica* (1Te 1,3), que faci *resplendir la llum davant la gent* perquè, *en veure el bé que obreu, glorifiquin el Pare del cel*.

La vitalitat de l'Església es mesura per la vitalitat de les Comunitats Religioses: a la vegada que la pregària i testimoni de vida dels Consagrats dinamitzen les Comunitats Parroquials.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sabem on porta l'autopista per on anem

No és gens estrany que algun cop ens haguem perdut conduint el cotxe en haver agafat una carretera per l'altra. Les equivocacions de camí potser han estat les experiències de fracàs més habituals i abundants en la nostra vida. Enfilan un camí pensant que és aquell i que anem bé i després adonar-nos que per aquell camí no arribarem al lloc on hem d'anar.

Des de petit m'ha agradat, anant en cotxe, de resseguir en els mapes de carretera les rutes per on em portaven els pares. Mentre ells conduïen jo prenia consciència d'on estàvem en el mapa i

per on passàvem. I això no vol dir que no ens perdéssim mai.

Avui me n'adono de la importància que té conèixer on va la carretera per la qual circulem. Des de la determinació d'anar a un lloc fins a l'arribada hi ha un autèntic procés de construir la ruta per on anar. Certament que els navegadors ens han facilitat les indicacions per fer el camí, i si no s'equivoquen permeten que qualsevol, sense nocions de geografia ni d'orientació, pugui arribar a la destinació prevista. Però per moltes màquines intel·ligents que fem servir no ens estalvien de tenir clar on volem anar.

El primer pas que donem en començar el camí ja reclama orientar-se cap on hem d'arribar.

En el camí de la vida és imprescindible conèixer la nostra destinació. Que no podem confondre amb conèixer el nostre destí.

Seguint el Mestre, el Senyor Jesús, contemplem en Ell la nostra meta. En Ell ha quedat establerta la ruta per resseguir però sobretot ens ha deixat marcat on arribarem. En agafar l'autopista de la fe cristiana anem trobant sovint la multitud de cartells indicadors que ens apropen a la destinació. Els cristians no

estem anant per una pista de muntanya on els únics indicadors són una ratlla blanca i una altra de vermella juntes.

Cada quilòmetre que avancem està traspasat del desig i l'anhel de trobar-nos al final amb el Senyor de la Vida, i saber que ens espera. Ha quedat dit i així ens ho creiem que som pelegrins cap a la casa del Pare. Però hi anem per autopista. Només cal que vigilem per no adormir-nos conduint.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

Los Consagrados a Dios: sal de la tierra y luz del mundo

El día 2 de febrero la Iglesia universal celebra la Jornada de la Vida Consagrada; en nuestra diócesis se hará el sábado 4. El lema de este año es «Caminando en esperanza». «Caminando» hace referencia a la vida cotidiana con acción continuada y persistente que no se cansa nunca ni se para; «en esperanza» indica la manera de vivir hoy la Consagración, mirando el futuro con el corazón de Cristo en quién nosotros tenemos *fijos los ojos* (He 12,2).

Los Consagrados son verdadera riqueza de la vitalidad eclesial. En nuestro Obispado, además de los Monasterios de Vida Contemplativa que son un oasis en medio de nuestro mundo, y de las Comunidades Religiosas de Vida Activa dedicadas tanto a la Enseñanza como a la Caridad, últimamente se ha hecho presente en nuestra diócesis la Vida Eremítica con dos ermitañas que, aunque ya estaban vinculadas canónicamente al Arzobispado de Tarragona, ahora se han vinculado oficialmente del todo a nosotros.

Los Consagrados a Dios viven de manera radical la solidaridad de la que nos habla hoy el profeta Isaías en la primera lectura: *partir tu pan con el hambriento, hospedar a los pobres sin techo*. Auténticos referentes para que todos los que hemos recibido la marca de la consagración bautismal, aprendamos así la lección: *Cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía*.

Imitando el ejemplo del apóstol Pablo, que en Corinto nunca se preciò de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado, los Consagrados son un modelo para toda la Comunidad eclesial llamada a ser en medio del mundo un signo de contradicción con el Evangelio de Jesucristo como bandera.

Hoy la Iglesia es urgida por el Señor a revivir la experiencia paulina en Corinto, ante una sociedad que vive en las antípodas de los valores cristianos. *En la manifestación y el poder del Espíritu*, sin palabras ni recursos de sabiduría humana, entre los corintios *la fe no se apoyaba en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios*.

Este es el reto de la Iglesia hoy que tenemos que encarar sinodalmente, con los Consagrados ejerciendo un papel destacado dentro del Pueblo de Dios.

Jesús, habiendo presentado el programa, las Bienaventuranzas, *dijo a sus discípulos: Vosotros sois la sal de la tierra... Vosotros sois la luz del mundo*.

Los destinatarios del encargo de Jesús son los mismos a quienes acaba de decir: *Bienaventurados vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa... De la misma manera persiguieron a los profetas anteriores a vosotros*. Ciertamente esta es misión de toda la Asamblea eclesial: *ser la sal de la tierra y la luz del mundo*.

La dimensión misionera expresada en la doble mini-parábola de *la sal de la tierra y la luz del mundo* exige antes que nada la fidelidad a la propia identidad porque *si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente*.

No reclama Jesús una preservación de cierre, equivalente a una pastoral de mera conservación, sino la fructificación del gran talento de la identidad cristiana que nos ha sido regalada en el Bautismo.

Es decir, la fructificación de *la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en Jesucristo nuestro Señor (1Te 1,3)*, haga que *brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos*.

La vitalidad de la Iglesia se mide por la vitalidad de las Comunidades Religiosas: a la vez que la oración y testimonio de vida de los Consagrados dinamizan las Comunidades Parroquiales.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Celebració de la festa de la Sagrada Família a la Catedral

En l'ambient de les festes de Nadal celebrem la festa de la Sagrada Família de Natzaret on Jesús va anar creixent en edat i en gràcia. El divendres, 30 de desembre, se celebrà a les 18 h a l'altar major de la Catedral la festa de la Sagrada Família. La Missa fou celebrada per Mn. Josep M. Membrado, rector de la Parròquia del Sant Crist de la Catedral. El Patronat Escolar Obrer de la Sagrada Família preparà la celebració.

Mn. Membrado a l'homilia ens digué que les famílies cristianes han d'imitar les virtuts domèstiques de la Família de Natzaret. En cada època i circumstància la família concreta ha de buscar la seua manera de viure cristianament la relació familiar. Ens pot ajudar per a la nostra reflexió meditar les lectures pròpies de la Missa d'avui. Vull remarcar tres actituds que ajuden en la convivència: a) Els defectes no són exclusius dels altres, ja que tots tenim els nostres propis; b) La millor manera d'ajudar els altres a superar-los és la cordialitat, la paciència i el bon humor; c) Cal veure sempre les qualitats dels altres membres de la família.

Les pregàries es van dedicar especialment a les famílies.

En acabar, com tots els anys excepte els de la pandèmia, ens vam retrobar a l'Espai Patronat on vam compartir un pisolabis i vam gaudir d'una bona estona d'amistat i records.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La paraula de Jesús és un ensenyament que toca i plasma la vida, la canvia, l'allibera de les opacitats del mal, satisfà i infon una alegria que no passa: és la part bona. Per això Maria li dona el primer lloc: es deté i escolta. La resta vindrà després» (17 de juliol).

@Pontifex_es: «És necessari tornar a l'essència del cristianisme: a l'amor de Déu, motor de la nostra alegria, que ens fa sortir i recórrer els camins del món; i a l'acollida del proïsme, que és el nostre testimoni més senzill i bell» (19 de juliol).

@Pontifex_es: «Nosaltres, avis i majors, tenim una gran responsabilitat: ensenyar a les persones a veure els altres amb la mateixa mirada comprensiva i tendra que dirigim als nostres nets. Avui podem ser mestres d'una manera de viure pacífica i atenta amb els més febles» (22 de juliol).

@Pontifex_es: «La reconciliació no és una obra nostra, és un do que brolla del Crucificat, és pau que ve del Cor de Jesús, és una gràcia que cal demanar» (26 de juliol).

Navidad en un centro penitenciario

Un año más, los voluntarios de la Pastoral Penitenciaria han realizado varios actos para que los internos del Centro Penitenciario de Mas d'Enric celebrasen el nacimiento del Niño Dios y, como cada año, han sido acogidos por los internos. Cantando villancicos acompañados con el acordeón de nuestra compañera Susana y entregándoles a cada uno una felicitación que con todo cariño realizó una artista de Tortosa, fue-

ron unos 70 internos los que asistieron tanto en el taller como en la Eucaristía del día de Nochebuena.

En Castellón II, Albocàsser, celebramos la Navidad con una pequeña merienda en los módulos, donde realizamos los talleres, disfrutaron y cantaron villancicos. Se celebró también la Eucaristía de Nochebuena y Navidad, entregándoles también unas 60 felicitaciones que fueron muy cariñosamente recibidas.

Todos hemos celebrado con nuestras familias estos entrañables días, pero los que están privados de libertad, sólo tienen los recuerdos de su infancia, y ha sido su única celebración estos ratos que han pasado con los voluntarios de Pastoral Penitenciaria. Hemos intentado hacerles llegar el cariño y la humanidad que el Niño Jesús nos deja a todos en estas fechas.

Delegación Pastoral Penitenciaria

Funeral diocesà a la Catedral de Tortosa pel papa emèrit Benet XVI

El dimecres 4 de gener se celebrà, a l'altar major de la Catedral de Tortosa, un funeral pel papa emèrit Benet XVI.

Van concelebrar l'Eucaristia membres del Cabildo, de les parròquies de la ciutat de Tortosa i una representació d'algunes parròquies del Bisbat. En total quinze sacerdots, presidits per l'Il·lm. José Luis Arín Roig, administrador diocesà.

L'administrador diocesà inicià l'homilia saludant els germans en el sacerdoci, Sra. Alcaldessa i regidors, religioses, representants d'associacions i germans tots. Aquests dies els mitjans de comunicació han donat moltes notícies sobre la mort del

papa emèrit Benet XVI. Avui aquesta assemblea celebra l'Eucaristia en nom de la diòcesi. Necessitem ser sempre fidels als bons criteris cristians i l'homilia ha de tenir fidelitat a l'assemblea diocesana que en aquest temps està vivint el camí de la sinodalitat.

El papa Benet XVI va escriure l'any 2010 l'exhortació apostòlica *Verbum Domini* on es manifesta el seu pensament sobre la relació fe i raó. No pot haver raó plena sense la fe, ni fe autèntica sense la raó. En l'Evangeli del dia de Nadal ens deia sant Joan: «A Déu, ningú no l'ha vist mai: el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l'ha revelat».

Avui no celebrem la mort del papa Benet, la mort no se celebra; avui celebrem el misteri de Crist. El papa Benet es preparava per a la trobada amb Déu i per al descobriment de l'autèntic amor. Ell amb la seua humilitat, teòleg d'una categoria extraordinària i assessor del Vaticà II, té uns grans escrits que caldria repassar-los. En ells ha anat marcant els rituals dels sagraments, un altre tresor que ajuda la nostra experiència cristiana, la nostra vitalitat. Que el Senyor que el va escollir per a ser pastor de l'Església i el va marcar amb el seu Esperit, gaudeixi ara de les prades eternes. Que així sigui.

Maria Joana Querol Beltrán

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Pau Miki, prev. a Nagasaki (Japó, 1597).

7. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.

8. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23]. Sant Jeroni Emi-

liani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev. fund. somascos; santa Josefina Bakhita, vg.; santa Elisenda, vg.

9. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

10. □ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. Santa Escolàstica (s. V-

VI), verge, germana de sant Benet; santa Sotera, verge i màrtir; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la Cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.

12. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,15-21 / Sl 118 / 1C 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o bé, més breu: 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Sant Feliu de Llobregat: ■ Santa Eulàlia, vg. i mr.; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.

Diumenge V de durant l'any (A)

COMENTARI

«Vosaltres sou la sal de la terra, vosaltres sou la llum del món»

El missatge de l'evangeli s'expressa en dues comparacions: els deixebles han de *ser llum del món i sal de la terra*. Ser sal fa que els aliments tinguin gust i preserva de la corrupció: així la vida dels deixebles ha de fer que el nostre món sigui com una ofrena pura i agradable a Déu. I el mateix Jesús indica que ser llum vol dir *que els homes en veure el bé que heu obrat glorifiquin el Pare del cel*. La vida, el bé que faran els deixebles il·luminarà els homes i dones del nostre temps, perquè encertin el camí de la felicitat. I com els deixebles poden ser llum i sal? La primera lectura diu clarament: *Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor*. Som llum, doncs, quan tractem els altres com a veritables germans, especialment els més pobres. Aquest amor s'ha de manifestar per una banda parlant bé, manifestant estima pels nostres germans i per l'altra satisfent les seves necessitats materials. Ho ha dit en començar: *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds; si algú no té roba, vesteix-lo*. Són paraules que podríem trobar perfectament a l'evangeli perquè és el mateix missatge que ens va donar Jesús. I encara afegeix una cosa important Isaïes: *No els defugis que són germans teus*. És la tendència que tenim d'apartar-nos, fugir d'aquells germans nostres que puguin representar un problema per a la nostra vida. Ser llum, ens dirà sant Pau, no és ser molt *savi o eloqüent*, perquè la veritable saviesa, la veritable llum per al cristià és *Jesucrist i encara clavats a la creu*. Per això ell no buscava *imposar-se per la seva saviesa sinó pel poder convincent de l'Esperit*. Perquè *la nostra fe es fonamenta no en la saviesa humana sinó en el poder de Déu*. I això ens ho farà entendre només l'Esperit. No ens equivoquem: el Crist crucificat és la veritable llum que ens porta a la felicitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens." Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

▶ Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, / i deixarà un record inescrutable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavats a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

«Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor: «Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentendas de los tuyos.

Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor.

Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy".

Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía».

▶ Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celmín, sino para ponerla en el candelero y que alumbre a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»